

Ορκίστηκε ο νέος πρόεδρος στο τμήμα Ηρακλής της ΑΗΕΡΑ

Με το καθιερωμένο επιβλητικό τελετουργικό που μόνο στην ΑΗΕΡΑ γίνεται ορκίστηκε ο νέος πρόεδρος του τμήματος Ηρακλής, κ. Ιωάννης Χαμπέσης και οι αξιωματούχοι για τους επόμενους 12 μήνες. Ο νέος πρόεδρος μετά την εγκατάστασή του δέχθηκε ευχές από τους Προέδρους των Τμημάτων της ΑΗΕΡΑ και στην αντιφώ-

νησή του ευχαρίστησε όλους για τα επαινετικά τους λόγια.

Η δε απερχόμενη Πρόεδρος, κ. Κίκη Μπέτη, ευχαρίστησε τους αξιωματούχους της και όσους την βοήθησαν καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας της.

Ο Αντιπρόεδρος κ. Σταύρος Γεωργίου υποσχέθηκε αμέριστη συμπαράσταση στον νέο

πρόεδρο εκ μέρους των αξιωματούχων του τμήματος.

Το τμήμα Ηρακλής την ημέρα αυτή συμπλήρωσε 38 χρόνια δράσης από την δημιουργία του το 1972 γι' αυτό κόπηκε και η τούρτα των γενεθλίων του.

Μετά το πέρας την εκδήλωσης ακολούθησε γεύμα προς όλους τους παρευρισκόμενους.

Ο νέος Πρόεδρος κ. Ιωάννης Χαμπέσης ανάμεσα στον Ύπατο Πρόεδρο κ. Δημήτριο Αντωνάκο και Βίκτωρ Μπιζάνη, Πολιτειακό Πρόεδρο NNO.

Η πρώην Πρόεδρος κ. Κίκη Μπέτη με τον νέο Πρόεδρο κόβουν την τούρτα.

Ο Ύπατος Πρόεδρος της ΑΧΕΠΑ κ. Δημήτριος Αντωνάκος με τον Πολιτειακό Πρόεδρο κ. Βίκτωρ Μπιζάνη μαζί με τα μέλη και αξιωματούχους των τμημάτων.

Πορεία ομογενών στο κέντρο της Μελβούρνης για την Κύπρο

Πλήθος ομογενών έλαβαν μέρος στην πορεία διαμαρτυρίας, που οργάνωσε η Συντονιστική Επιτροπή Κυπριακού Αγώνα, στη Μελβούρνη, ανανεώνοντας προς τη μεγαλόνησο, την υπόσχεση ότι δεν ξεχνούν και συμπαραστέκονται στον αγώνα της, έως ότου αυτός δικαιωθεί πλήρως. Κρατώντας σημαίες, λάβαρα και πλακάτ με συνθήματα, με τους συγγενείς των θυμάτων και αγνοουμένων και εκπροσώπους των παροικιακών Οργανισμών να ηγούνται της πορείας - ανάμεσα τους, ο υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου, δρ. Ανδρέας Δημητρίου, ως εκπρόσωπος Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, ο γενικός πρόεδρος της Ελλάδας, Χρήστος Σαλαμάνης και η αναπληρωτρια ύπατη αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Καμπέρα, Χριστιάνα Τζίκα - οι συγκεντρωμένοι έστειλαν από τα σκαλοπάτια της πολιτειακής Βουλής της Βικτώριας μηνύματα αλληλεγγύης και συμπαράστασης και μιαν ευχή: Επανένωση και ειρήνη στην Κύπρο.

Ο δρ. Δημητρίου, στρατιώτης στην Κύπρο το 1974, ο οποίος έζησε την τουρκική εισβολή, μίλησε σε μέλη της Κυπριακής Κοινότητας. «Οι διαπραγματεύσεις από την κυβέρνηση βρίσκονται σε δύσκολη καμπή. Όπως γνωρίζετε, μεσοδιάβησε η αλλαγή της ηγεσίας της τουρκοκυπριακής πλευράς, οπότε είμαστε σε μεταβατική περίοδο. Οι συνθήκες είναι, επίσης, πολύ διαφορετικές από εκείνες του '70. Η Κύπρος είναι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που επιθυμεί να γίνει και η Τουρκία και η κατανομή των δυνάμεων σε διεθνές επίπεδο είναι, επίσης, διαφορετική. Ωστόσο, πρέπει να καταλάβουμε ότι η διαιώνιση του προβλήματος εξασθενεί τη διεθνή φωνή τόσο της Ελλάδας και της Τουρκίας, όσο και της Κύπρου. Πρέπει, λοιπόν, να κλείσουμε σύντομα αυτό το κεφάλαιο με μια λύση, που θα βάλει τελεία στο χρονίζον πρόβλημα», είπε.

Διακρίσεις για την ομογενή σκηνοθέτη Άννα Κόκκινος

Άλλη μία διεθνή διάκριση απέσπασε η ομογενής σκηνοθέτης, Άννα Κόκκινος, στην οπία είχε ήδη απονεμηθεί το βραβείο των εξαιρετικού ταλέντου στο διεθνές κινηματογραφικό φεστιβάλ του Σιάτλ. Η Κόκκινος διακρίθηκε για το φιλμ «Blessed» με το δεύτερο βραβείο σκηνοθεσίας. Η ταινία βραβεύτηκε και ως καλύτερη στο κινηματογραφικό φεστιβάλ «Κοσμοράμα» και έλαβε, επίσης, το βραβείο καλύτερου σεναρίου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σαν Σεμπαστιάν της Ισπανίας. Το σενάριο της ταινίας υπογράφει ο πολυβραβευμένος ομογενής συγγραφέας, Χρήστος Τσιόλκας, και πρωταγωνίστει η Βικτόρια Χαραλαμπίδην («Νύφες»), που πλέον ζει μόνιμα στην Αυστραλία.

Οι γονείς της Άννα Κόκκινος μετανάστευσαν από την Ελλάδα στην Αυστραλία μετά τον ελληνικό εμφύλιο. Η ίδια μεγάλωσε σε ένα από τα δυτικά εργατικά προάστια της Μελβούρνης, σπούδασε Νομικά και αρχικά εργάστηκε ως δικηγόρος. Στη συνέχεια αποφάσισε να ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Στο ενεργητικό της είναι οι ταινίες «Head On» (σ.σ. βασισμένη, επίσης, σε βιβλίο του Χρήστου Τσιόλκα) και «The Book of Revelation». Οι ταινίες της Κόκκινος διαδραματίζονται στις εργατικές δυτικές συνοικίες της Μελβούρνης, επιχειρώντας να καταρρίψουν το στερεότυπο της εργατικής τάξης, ως μιζερης και ανίκανης να εκφραστεί. Είναι απαιτητικές και συναισθηματικά φορτισμένες. Η σκηνοθέτης αξιολογεί ως «απαράδεκτη τη συνεχιζόμενη υποβάθμιση εργατικών συνοικιών παρόλη την οικονομική ανάπτυξη της Αυστραλίας».

